

דרישת ציון – (1795-1874) Rabbi Zvi Hirsch Kalischer

נאמר ר' יהושע בן לוי, אמר להם הקב"ה לישראל. אתם נרמטם להחריב ביתי, ולהנלות את בני, היו שואלים בשלומה ואני מוחל לכם, דכתיב שאלו שלום ירושלים ישליו אוהביך (סס' דרך ארין).

ירצה, אם ככל לב תשאלו ותבקשו שלום ירושלים, אז ישליו אוהביך, ואומר יהי שלום כחילך שלוח בארסנותיך, אם יהי עינד ולבך אל אדמת קודש אז יבקע כשחר אורך, לכפר עון, והרק שפע מל הכרכה והיים עד העולם, ובטה יוכה את ארחו בקודש להיות אור לו בציון? ע"ז נאמר בפיד ובלבבך לעשותו, בפיד להתפלל על בנינה ומכונתה, כלבבך שלא יזח מחושן לבך כוסף רוחך על הר ציון, ולא יחשו המזכירים את ד' בכל לב ידרשוהו, לעשותו ככל נפשך בפועל וככל סאורך בטמונד לחזיל זהב מכיסו ואיש איש ככרבת ד' עליו יושיע לעניי ארין ישראל, כי העם היושב בה נשואי עון, עוסקים בתורת ד' יומם ולילה, וישאלו ללהם איו, וגם לשום מחסה ומגן להדרים עליה בכנין כתיב סה, והעולה על כולנה, לכונן דגלי חרכותיה, ועפרה יהונן לנטוע כרם ולזרוע פרי לצרקה ותארמה לא תשם, להשביע נפשות רעבים שמה, הצמאים לדבר ד' יש.

ורבים אומרים די לנו לכלכל עניי עירנו כי כבר אמרו עניי עירך קודמין ואמנם ירא שמים יצא את כולם, ואשר יקפוין ידו מנדבת הקודש והמקדש; מסקים קדוש יהלכון וירחקון וישימו מעטת השקר עלימו ע"פ דברי רז"ל, הנ"ל, ואולם הלא עיניהם יביטו ויבחנו אשר עוד אמרו רז"ל, כי זה נאמר רק בחוצה לארין, אבל עניי ארין ישראל יש להן: דין קדימה, כראיתא

Rabbi Abraham Yitzchak Kook (1865-1935)

"There is no need to check the level of kashrut of those who come, for the Land will vomit out the true chaff; and all those remaining shall be called holy (Isaiah 4:3). This is similar to how we do not separate food from its waste elements before we eat it, but leave this [separation] process to life's natural functions...

The merit of the Land even protects the wicked. Even a gentile maidservant in the land of Israel is promised a portion in the World to Come (Ketubot 111a). Clearly the Talmud is not speaking of a righteous maidservant, who would anyway merit the World to Come... Rather it is referring to an ordinary maidservant, with sordid deeds and coarse traits. Nonetheless, the merit of living in the land of Israel enables her to gain a portion in the World to Come....

All the more so [regarding the secular Zionists, since] one may find in every Jew, even the most unworthy, precious gems of good deeds and positive traits. Certainly the land of Israel helps

elevate and sanctify them. And if this is not evident in them, it will become so in their descendants.

[It was] the lofty righteous of previous generations who ignited a holy inner fire, a burning love for the holiness of Eretz Yisrael in the hearts of God's people. Due to their efforts, individuals gathered in the desolate land, until significant areas became a garden of Eden, and a large and important community of the entire people of Israel has settled in our holy land....

Recently, however, the pious and great scholars have gradually abandoned the enterprise of settling the Holy Land.... This holy work has been appropriated by those lacking in [Torah] knowledge and good deeds.... Nonetheless, we see that the [secularists'] dedication in deed and action is nourished from the initial efforts of true tzaddikim, who kindled the holy desire to rebuild the Holy Land and return our exiles there”.

Rabbi Joseph Soloveitchik (1903 – 1993) *Kol Dodi Dofek*

“First, the knock of opportunity was heard in the political arena. No one can deny that from the standpoint of international relations, the establishment of the State of Israel, in a political sense, was an almost supernatural occurrence...

Second, the knocking of the Beloved could be heard on the battlefield. The small Israeli Defense Forces defeated the mighty armies of the Arab countries. The miracle of “the many in the hands of the few” took place before our very eyes...

Third, the Beloved began to knock as well on the door of the theological tent, and it may very well be that this is the strongest knock of all...All the claims of Christian theologians that God deprived the Jewish people of its rights in the land of Israel, and that all the biblical promises regarding Zion and Jerusalem refer, in an allegorical sense, to Christianity and the Christian Church, have been publicly refuted by the establishment of the State of Israel and have been exposed as falsehoods, lacking all validity...

Fourth, the Beloved is knocking in the hearts of the perplexed and assimilated youths. The era of self-concealment (*hastarat panim*) at the beginning of the 1940's resulted in great confusion among the Jewish masses and, in particular, among the Jewish youth...Buried, hidden thoughts and paradoxical reflections emerge from the depths of the souls of even the most avowed assimilationists. And once a Jew begins to think and contemplate, once his sleep is disturbed—who knows where his thoughts will take him, what form of expression his doubts and queries will assume?...

The fifth knock of the Beloved is perhaps the most important of all. For the first time in the history of our exile, divine providence has surprised our enemies with the sensational discovery that Jewish blood is not free for the taking, is not *hefker*!

The sixth knock, which we must not ignore, was heard when the gates of the land were opened. A Jew who flees from a hostile country now knows that he can find a secure refuge in the land

of his ancestors...Now that the era of divine self-concealment (hester panim) is over, Jews who have been uprooted from their homes can find lodging in the Holy Land."

תלמוד בבלי מסכת כתובות דף קיא עמוד א

ג' שבועות הללו למה? **אחת**, שלא יעלו ישראל בחומה; **ואחת**, שהשביע הקדוש ברוך הוא את ישראל שלא ימרדו באומות העולם; **ואחת**, שהשביע הקדוש ברוך הוא את העובדי כוכבים שלא ישתעבדו בהן בישראל יותר מדאי

רש"י מסכת כתובות דף קיא עמוד א

שלא יעלו בחומה - יחד ביד חזקה

מגילת אסתר שכחת העשין

מצוה ד. נראה לי כי מה שלא מנאה הרב הוא לפי שמצות ירושת הארץ וישיבתה לא נהגה רק בימי משה ויהושע ודוד וכל זמן שלא גלו מארצם אבל אחר שגלו מעל אדמתם אין מצוה זו נוהגת לדורות עד עת בוא המשיח, **כי אדרבא נצטוינו לפי מה שאמרו בסוף כתובות (דף קי"א) שלא נמרוד באומות ללכת לכבוש את הארץ בחזקה והוכיחו מפסוק השבעתי אתכם בנות ירושלים** וגו', ודרשו בו שלא יעלו ישראל בחומה. ומה שאמר הרמב"ן שהחכמים אמרו כי כבוש הארץ היא מלחמת מצוה, זהו כאשר לא נהיה משועבדים לאומות.

Rabbi Yoel Teitelbaum (1887 – 1979)

יואל משה

נדעם כחורב, וננוים אין חורב. ואם נימח נדעם רש"י
ז"ל שחכ שחמר שלא יעלו ניד חזקה שהוא שלא
נרשח, ל"ל שהקפידו כחוקיק שלא יעשו ישראל
נענין זה יד חזקה והוא כעין הכנוטה שלא ימרדו
שהקפידו כחוקיק שלא למרוד נהאומה שיושנין
נייכס, ואם כל שאר האומות שכלל השולם יאמרו
לישראל למרוד נהאומה שיושנין ניניכס נודאי שאין
נזה כחור למרוד כיון דסוף סוף כיו מרידה, וזה
חסרה כחורב הקדושה, וכמו כן הוא בעלי לארץ
ישראל, ואם בעלי הוא עכ"ס ניד חזקה אין נכח
כל שאר האומות להחיר, זה הוא דבר פשוט ונרור
אף לפי דעת האנני נא.